

et ma olleksin omma üllekokkut märjule
pannud? Kas minno Ma minno wasto
kissendab, ehet kas temma Baud ühtlase
nutivad? Kas minna nende Kainno ollen
ilma Diabhatta sõnud, ehet neid hingetumaks
waewanud, kelle Kå se Ma olli; siis tous-
ko Misso eest Orjawitsad, ja Odra eest Umb-
roohhi —! Segaa Jjob jää waid.

S. 381. Ja need kolm Meest (§. 348.)
ei teadnud üthegi ennain wastada Jjobile,
kes omniaast Melest ni täieste wagga ja dige
oll. Agga üks neljas, Ellu Minimi kes
siitsadit olli pealts kuulnud, se hakkas nüüd
rätkima; ta vibha sūttis pöllema Jjobi
wasto, et ta ennast õigemaks arivas, kui
Jummalaat, ja temma kolme Seltsimeeste
wasto, kes temmasti wannemad ollid, ja
Jjobit kül hukkamoistsid, agga ühtegi selz
get Wastust temmale ei teadnud anda.

S. 382. Ja sesamma Eli, Pusi Maalt,
üles, kui ta neid teisi sai nominud: Kule
nuud

nüüd Jjob mo Rönned, ja panne tähhele
keik mo Sannad, need tullevad õiglasest
Güddames, sest ma ollen Jumala pär-
ralt nenda kui sinna, ja minno Hirmutus
ei pea sulle mitte hirmo tegema. Algoa,
sa oled nio körwade ette üttelnud need Sann-
ad; Ma ollen selge, ja ilma ülleastmiss-
seta; ma ollen puhhas, ja üllekokkut polle
minnis; leiab ta Aratagganemissi mo
jurest, siis arvago ta mind omniaaks
Waenlaesk: ta panneb mo Jallad Pak-
ko, ja panneb keik mo Teeraad teluhele —.
Wata, seeb se on! Ei sa polle mitte dige,
wastan ma sulle; sest Jummal on ennam
kui waene Jnnimenne. Miks pärast olled
sa körwaste temma wasto woidelnud?
Temma ei wasto ühbegi ees keige omma
Ajjade pärast; sest Jummal rägib üksford,
ja ei wata sedda mitte teiskorda läbbi.

S. 383. Temma kelsab Jnnimesse Hin-
ge hukka minnast, kui ta tedda nominib
Wal-